

Sygn. akt V KZ 41/18

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **R. A. (poprzednio K.)**.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 września 2018 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego Wydziału Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 12 lipca 2018 r., sygn. akt II AKo [...],

w przedmiocie odmowy przyjęcia jego osobistego wniosku o wznowienie postępowania

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

W dniu 12 kwietnia 2018 r. do Sądu Apelacyjnego w [...] wpłynął osobisty wniosek R. A. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 27 marca 2012 r., sygn. akt XVII Ka [...], którym utrzymano w mocy wyrok Sądu Rejonowego w P. z dnia 29 września 2011 r., sygn. akt III K [...]. W kolejnym piśmie wniósł on ponadto o ustanowienie mu obrońcy z urzędu w związku ze skierowanym przez niego wnioskiem o wznowienie postępowania. Wyznaczony mu następnie obrońca z urzędu nie stwierdził podstaw do złożenia wskazanego środka zaskarżenia.

Z uwagi na powyższe, skazany został wezwany do uzupełnienia w terminie 7 dni braku formalnego jego osobistego wniosku o wznowienie postępowania poprzez sporządzenie i podpisanie go przez obrońcę z wyboru pod rygorem odmowy jego przyjęcia, którego to braku jednak w terminie nie uzupełnił. Dlatego też wskazanym wcześniej zarządzeniem z dnia 12 lipca 2018 r., odmówiono

przyjęcia jego osobistego wniosku o wznowienie postępowania.

Na zarządzenie to zażalenie w terminie złożył skazany. W swoim środku odwoławczym podał on raz jeszcze okoliczności, które jego zdaniem powinny wskazywać na potrzebę wznowienia, a podnoszone już wcześniej w osobistym wniosku o wznowienie postępowania. Dodał również, że nie jest w stanie ponieść kosztów ustanowienia obrońcy z wyboru. W konkluzji wniósł o pomoc w wykazaniu, że został niesłusznie skazany w wyniku podstępnych działań i praktyk funkcjonariuszy Policji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie to nie jest zasadne i nie może zostać uwzględnione. Całkowicie prawidłowo odmówiono skazanemu przyjęcia jego osobistego wniosku o wznowienie postępowania. Zgodnie bowiem z art. 545 § 2 k.p.k., wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez obrońcę albo pełnomocnika. W sprawie niniejszej skarżącemu wyznaczono obrońcę z urzędu, który poinformował Sąd Apelacyjny, że nie dostrzega podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania. Z uwagi na to stanowisko obrońcy z urzędu, stosownie do art. 120 k.p.k., prawidłowo wezwano skazanego do usunięcia wskazanego wcześniej braku formalnego osobistego wniosku o wznowienie postępowania. Tego jednak R. A. w określonym mu 7-dniowym terminie nie uczynił, wskazując w odpowiedzi na to wezwanie raz jeszcze na okoliczności podawane w swoim wniosku o wznowienie postępowania. W powyższych okolicznościach sprawy zaskarżone zarządzenie o odmowie przyjęcia tegoż wniosku o wznowienie postępowania jest prawidłowe jako konsekwencja uznania, że złożone pismo dotknięte jest oczywistym brakiem formalnym, który wyklucza nadanie mu biegu (art. 120 § 2 k.p.k.).

W tym miejscu stwierdzić trzeba, że we wniesionym zażaleniu skarżący w żaden sposób nie podważa trafności zaskarżonej decyzji. Jak już wskazano wcześniej, kolejny raz odwołuje się do okoliczności przemawiających jego zdaniem za koniecznością wznowienia postępowania karnego. Tyle tylko, że owe okoliczności zostały już przeanalizowane przez obrońcę skazanego wyznaczonego mu z urzędu, który po zapoznaniu się z aktami prawomocnie zakończonemu procesowi poinformował Sąd Apelacyjny o braku podstaw do wznowienia

postępowania. Podkreślić w tym miejscu trzeba, że w niniejszym postępowaniu nie zostało stwierdzone, aby wyznaczony z urzędu obrońca w sposób nienależyty wykonał swoje obowiązki. Sąd Najwyższy, rozpoznając przedmiotowe zażalenie, bada natomiast zgodność z prawem zaskarżonego zarządzenia. Jak już wykazano wcześniej, zarządzenie to zostało wydane zgodnie z prawem. Okoliczność przy tym, że R. A. nie jest w stanie w dalszym ciągu ponieść kosztów obrońcy z wyboru nie stanowi przesłanki do wyznaczenia mu kolejnego obrońcy z urzędu, skoro takiego obrońcę raz już mu ustanowiono. Tym samym zapewniono skazanemu dostęp do bezpłatnej pomocy prawnej.

Reasumując, skoro złożony przez R. A. wniosek o wznowienie postępowania dotknięty był wskazanym powyżej brakiem formalnym, który nie został usunięty w określonym terminie, to prawidłowo wydano zarządzenie o odmowie jego przyjęcia.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.